

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

Az alkalmazott szeretet gyakorlásának terepei (Róma 12,9-21)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2022. 03. 30.

„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.”

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi megtartónktól.” Ámen.

Kedves testvéreim, szeretett gyülekezet! Folytassuk tovább a már énekben megkezdett imádságunkat. Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük azt a soha ki nem alvó szeretetet, amivel táplálsz, melegíted az életünket. Kérünk, hogy Te gyújtsd lángra a mi szívünket, hiszen Te mondtad, hogy a megrepedt nádat nem töröd el, és a pislogó gyertyabelet nem oltod ki. Adj nekünk mennyei, szent tüzet, élő, éltető, életünket átforgató és Szentlelket a Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Kedves testvéreim, Istenünk ígését folytatólagosan olvassuk a Római levélből. A mai igeszakaszunk a Római levél 12. fejezetének a kilencediktől a huszonegyedik verssel bezárólag tartó igeszakaszt olvasom, és az Ő Szentlelke segítségével magyarázom. Hallgassuk hittel, figyelemmel Istenünk ígését.

Róma 12,9-21 „A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, a testvérszeretethez legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók, az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvezzetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak. A szentekkel vállaljatok közösséget szükségükben, gyakoroljátok a vendégszeretetet. Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket; áldjátok, és ne átkozzátok. Örüljétek az örülőkkel, sírjátok a sírókkal. Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint. Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó. Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek” - így szól az Úr. Sőt, „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére.” Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval.” Ámen.

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!

Isten kegyelméből a Római levél 12. fejezetének a végére értünk. És korábban elhangzott, hogy a 12. fejezettel kezdődik a Római levél etikai, gyakorlati része. Nemcsak egyéni életünkre

találunk itt útmutatást, hanem egyházi, társadalmi életünkre vonatkozóan is. Olyan neves teológusok építették erre az egyetlen fejezetre az etikájukat, mint a neves amerikai teológus H. Richard Niebuhr A Krisztus és kultúra című munkájában, vagy a feketék egyenjogúságáért harcoló baptista lelkipásztor, polgárjogi harcos, Martin Luther King szintén ezen fejezet alapján fejtette ki etikáját.

Kedves testvéreim! A keresztyén etika azzal kezdődik, hogy testemet okos istentiszteletként Istennek szánom és a gondolkozásomat, azaz az életemet, minden nap megújítom az Isten ígérében, hogy ne sodródjak ebben a világban, ne én idomuljak ennek a világnak az ábrázatához, hanem a bennem élő Krisztus fejtse ki hatását bennem és körülöttem.

A múlt alkalommal Isten az önmagunkkal való kapcsolatunkat akarta elrendezni és a derék asszony és Pál apostol példáját vettük alapigeként, és azt próbáltuk megtanulni az igéből, hogy ne értékeljük se alul, se túl önmagunkat, hanem legyünk józanok.

Mit jelent józanul gondolkodni önmagunkról?

Horváth Levente erdélyi református lelkipásztor tanácsolta egyszer egy fiatalembernek, hogy ha úgy érzi, hogy teljesen maga alatt van, akkor emlékezzen arra, hogy az egész világot Isten érte teremtette. Ha nagyon elbízna magát, akkor pedig emlékezzen arra, hogy ő por és hamu. Az egészséges önértékelésnek az a titka, hogy szüntelenül az Úrra nézünk, és akkor meglátjuk azt, hogy Isten mindannyiunkat ajándékokkal látott el, ajándékokkal, tálumokkal, karizmákkal, amiket azért kaptunk, hogy egymást építsük. Nem arra, hogy egymáshoz hasonlítsuk az ajándékainkat és egymással rivalizáljunk.

Kedves testvéreim! Honnan tudom, hogy Isten milyen karizmát adott nekem?

Kedves testvéreim, onnan, hogy azt az ajándékot, amit tőle kaptam, azt örömmel végzem. Nem teher a számomra, hanem örömet lelem benne. Úgy érzem, hogy a helyemen vagyok, szárnyalok. Így fogalmaznak a pszichológusok: flow élményben vagyok. Ami nem az ajándékom, azt is el tudom végezni, de kínkeservesen, terhesen, úgy, hogy abban nincs semmi köszönet. Felismertük az ajándékainkat? Ismerjük-e kedves testvéreim a sasfiókának a meséjét? A mese arról szól, hogy a sas a baromfiudvar közelébe rakta le a fészket, és a sasnak egyik tojása valahogy a baromfiudvarba került. A kotló azt gondolta, hogy ez a tojás a sajátja, és kiköltötte a sastoját is. A sasfiók úgy nevelkedett, élt, mintha baromfi lenne. Élte a baromfiak szürke életét, és amikor feltekintett az égre, akkor csodálta a sasokat. Egyik alkalommal, amikor gyönyörködik az égen úszó sasban, azt mondja neki a tyúk, bizony az a sas, az egek királya. De mi tyúkok vagyunk, akiknek kapargálniuk kell. A sasfiók feladta belső vágyait, és milyen érdekes, hogy ez a sasfiók, mivel baromfiként nevelkedett, feladta belső vágyait, és abban a hiszemben halt meg, hogy ő egy tyúk. Soha nem viselkedett aszerint, amire rendeltetett. Nem ismerte fel és így nem is használta az Istentől kapott ajándékait.

Kedves testvéreim! Isten nem a baromfiudvarba, nem egy közepszerű életre, hanem Őt követő, szárnyaló életre hívott el bennünket. Nem azt jelenti, hogy mindannyiunkat nagy magasságokba emel az Isten, de azt jelenti, hogy ahol vagyunk, ott a hétköznapiakban igyekszünk krisztusi életet élni. Alacsonyan is minőségi krisztusi életet élni. A szárnyaláshoz, a Krisztus-követéshez azonban rendezni kell a kapcsolatunkat Istennel, önmagunkkal, azaz fel kell ismerni a tálumainkat, és azokkal szolgálnunk lehet az embertársaink felé. Isten a mai ígében rendezni akarja az embertársainkkal, így az ellenségeinkkel való viszonyunkat is. Ennek a felolvasott résznek, amelyből mindig ki lehetne emelni, akár minden egyes vers, minden egyes szó lehetne külön egy prédikáció. Ennek az egész résznek a kulcs szava egyetlen szó, ez pedig az agapé, a krisztusi szeretet. Amikor ezt a részt olvassuk, akkor olyan érzésünk támad, mintha a szeretet himnuszát olvasnánk. Mintha az 1Korinthus 13-nak, a Római levélben levő megfelelője lenne ez.

Joó Sándor ennek a szakasznak azt a címet adta, hogy a krisztusi szeretetnek a csodája. Élete utolsó ígehirdetését erről az igeszakaszról mondta el, és ő maga így fogalmaz, ezt részletezi,

mármint a krisztusi szeretetet, definiálja, alkalmazza az élet különböző helyzeteire az apostol. Sőt, még konkrétabbá válik az egész leírás, ha a szeretet szó helyett Jézust mondunk. Ebben a szakaszban meglátjuk a krisztusi jellemet, a krisztusi viszonyulást a másik emberhez. Az alkalmazott szeretet gyakorlásának a terepeiről szól ez a szakasz. Először bemutatja az egymáshoz való viszonyunkat, a kilenctől a tizenhatodik verssel bezárólag, majd a fejezet végén az ellenségeinkhez való viszonyunkat tárgyalja. Néhai Bolyki János professzor úr így összegzi ennek a szakasznak a mondanivalóját: A gyülekezet életcentrumba a szeretet legyen. A szeretet az emberi érintkezés minden viszonylatában más, de mindegyikben megvalósítható. A gyülekezetben, környezetünkben és ellenségeinkkel szemben egyaránt köteles ez a szeretet.

Mi jellemzi ezt a krisztusi szeretetet?

Azzal kezdi az apostol, hogy a szeretet képmutatás nélkül való legyen. A krisztusi szeretet első jellemvonása az őszinteség. Ez a szeretet nem egy vallásos máz, amivel leöntünk mindent. Valódi, hiteles szeretet. Honnan tudhatom, hogy milyen a valódi szeretet? Onnan, hogy a valódi szeretet mindig a másik javát nézi. Azt nézi, hogy a másinak jó legyen. A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Azt mondja itt az apostol, hogy a krisztusi jellemből sugárzik ez a szeretet. Nem egy álarc, amit felteszek és leveszek, hanem, ha él bennem a Krisztus, akkor az Ő szeretete sugárzik rajtam keresztül a másik ember felé. „*Iszonyodjatok a gonosztól és ragaszkodjatok a jóhoz.*” Milyen kemény szavakat használ itt az apostol, fogalmaztunk itt a Római levél szeretet himnuszában. Iszonyodjatok a gonosztól. Mit jelent ez? Kedves testvéreim, azt, hogy a krisztusi szeretet szétválasztja a rosszat a jótól, az értékeset az értéktelentől, a bűnöst az ő bűnétől. A bűnöst szereti, de a bűnt gyűlöli. Ezt látjuk Jézusnak az életében. Magához fogadta a bűnösöket, mentek hozzá a bűnösök, mint a kivilágított lámpához az éjjeli pillangók. Jézusnak a szentsége vonzotta a bűnösöket. A farizeusokat viszont taszította Jézusnak a lénye. S milyen érdekes, hogy az isteni szeretet Jézusban ölt testet és Jézus nagyon keményen beszél ezekkel a farizeusokkal. Míg a bűnösökhöz hogyan viszonyul Jézus? Csodálatos szelídséggel, tapintattal. Milyen ez a krisztusi szeretet kedves testvéreim?

Martin Luther King azt mondja erről a szeretetről – megpróbálom ezt lefordítani – hogy kemény elme és gyöngéd szív. A krisztusi szeretet azt mondja, hogy keserűen gyűlöli, undorodik a gonosztól, de ragaszkodik a jóhoz. Azt mutatja itt az ige, hogy ez a szeretet ez nem érzelmösség, ez nem kenyérre kenhetőség, ez nem ostobaság, hanem a lelkek megkülönböztetése, józanság. Így is fogalmazhatnánk, hogy a kígyónak a ravaszsága a galamb szelídségével együtt.

Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek legyetek. Ez a krisztusi szeretet gyöngéd, de nem gyöngé. Gyöngéd, ami azt jelenti, hogy bensőségesen szerető. A tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. Tisztelettel, megbecsüléssel fordulni a másik emberhez. Nem azon versenyezni, hogy kié az utolsó szó, hanem, hogy kié legyen az első szó. Különbnek tartani a másikat önmagamnál, nem azért, mert kisebbségi komplexusom van, hanem azért, mert ez a krisztusi parancs, és ha Ő él bennem, akkor ezt fogja megvalósítani az életemben.

Az igyekezetben ne legyetek restek, ne legyeztetek lusták. Ő munkálja bennünk mind az akarást, mind a véghezvitelt az Ő jó tetszése szerint. Azt mondja, hogy a lélekben buzgók legyetek. Az itt található szó azt jelenti, hogy, főzni, lobogni, átizzani. Ne fanatikusak legyünk, hanem teljesedjünk be az Istennek a lelkével. Ahogyan énekeltük: Tüzed uram, Jézus szítsd a szívemben, lángja lobogjon elevenebben.

Az Úrnak szolgáljatok. Mit jelent az Úrnak szolgálni?

Azt, hogy akár eszünk, akár iszunk, akár mit cselekszünk, mindent az Ő dicsőségére teszünk. És ha ezt tesszük, akkor is elfáradunk, de milyen jó, hogy vigasztal az Úr bennünket. Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván mindenkor az Úr dolgában, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban. A reménységben örvendezők, a háborúságban tűrők, a könnyörgésben állhatatosak. Azaz, azt mondja itt az apostol, hogy a bennünk levő élő reménység adja meg az erőt, az okot az örvendezésre, a kitartásra, még az elnyomtatás és a szorongatásnak az idején is. Hogyan kapjuk meg ezt az örömet? Ezt a

kitartást, ezt az erőt? Úgy, ha Krisztusban maradunk, Ő bennünk marad. Hogyan történik ez? A vele való szüntelen kapcsolat, azaz imádság által. Amit így fogalmaz az apostol az 1Thesszalonika 5,16-ban: *„Mindenkor örüljete, szüntelen imádkozzatok, mindenben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Krisztus Jézus által tihozzátok.”*

A szentek szükségére adakozók legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok. Adakozás és vendégszeretet gyakorlása. Egyszer az egyik testvér megköszönte nekem, hogy befogadtam a hajlékomba, és azt mondtam ennek a testvérnek, hogy nézd, ez természetes. Én ugyanis, amikor befogadtalak, akkor nem téged fogadtalak be, hanem az Úr Jézus Krisztust. Mert Ő maga mondja, hogy aki csak egy pohár vizet ad valakinek azért, mert tanítvány, nem veszi el az ő jutalmát. Vagy a Zsidókhoz írt levélben azt mondja, hogy amikor gyakoroljuk a vendégszeretetet, akkor Isten angyalait fogadjuk be. A vendégszeretet gyakorlása nem a múlté, hanem a mindenkori jelené. Isten mai gyermekeit sem menti fel a vendégszeretet gyakorlása alól. *„Örüljete az örülőkkel és sírjatok a sírókkal.”* Azaz a krisztusi szeretetből fakad az empátia. A beleérző képesség. Bele tudom magam a másik ember helyzetébe képzelni. Ha öröme van, vele tudok örülni, ha bánata van, vele tudok együtt sírni. *„Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek, ne kevélykedjete, hanem az alázatosokhoz szabjátok magatokat, ne legyetek bölcsek önmagatokban.”*

Az ige nem egyformaságról, nem uniformisról beszél, hanem azt mondja, hogy a Krisztusnak az indulata legyen bennünk. Amikor Isten gyermekei együtt vannak, akkor ott egy csodálatos egység valósul meg. Az igazi szimfónia akkor történik, amikor Ő van a középpontban, és ekkor egymást is az Ő szeretetével szeretjük.

Sosem fogom elfelejteni azt a gyerekkori emlékem, amikor gyermekként édesanyámmal én is akkor voltam a lelkési üdülőben, amikor Gyökössy Bandi bácsi ott volt a gyülekezetével. És tulajdonképpen mi is becsöppentünk ebbe a gyülekezeti csendes hétvégébe, vagy csendes hétbe, és én kisgyermek voltam, nem sok mindent értettem, hogy mi történik, meg, hogy miről prédikál Bandi bácsi, de olyan szeretetet, olyan egymásnak a tiszteletét még sehol nem láttam és éltem át, mint ott és akkor. Ott mindenki egy lélek volt és a gyülekezeti tagok azon versenyeztek egymással, hogy ki tud a másinak több jót tenni. Nem tudtunk bemenni az ajtón, mert mindenki annyira udvarias volt, hogy mindig előre engedte a másik embert, és ott álltunk már nem tudom mennyi ideig, mert senki nem akart előre menni. Döbbenetes volt érezni a Léleknek a jelenlétét és egységét, amit Isten kimunkál a gyülekezetben is.

És végül, az ellenségeinkhez való viszonyt tárgyalja ez az igeszakasz, és ennek a kulcsmondata ez így hangzik: *„Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.”*

Ezt meg hogyan kell gyakorolni a mindennapokban? Azt mondja itt az Istennek az igéje, hogy amikor ilyen lelkületű emberekkel találkozol, akkor áld meg ezeket az embereket. Áldani azt is jelenti, hogy jót mondunk ezekről az emberekről. De azt is jelenti, hogy megáldjuk őket a Jézus nevében. Amikor ilyen emberekkel találkozunk, és akik nekünk nagyon sok rosszat tesznek, azt mondja az ige, hogy ne álljunk bosszút önmagunkért, hanem hagyjuk ezt az Úrra. Ahogyan tette ezt József az Ószövetségben, amikor már előre mutatott arra a Krisztusra, aki nem kért tüzet a golgotai kereszten, hanem azt mondta, hogy *„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek.”* Ne állj bosszút önmagadért.

Aztán azt mondja Isten igéje, hogy szívből bocsáss meg az ilyen lelkületű embereknek. És erről már beszéltünk, a megbocsátásról. Volt már egy hónap, amikor erről szóltak az igehirdetések, hogy mit jelent szívből megbocsátani, egyet biztosan jelent, ne vádold magad, ha ez a szívbéli megbocsátás nem megy egyik pillanatról a másikra. Hiszen a megbocsátás egy hosszú folyamat, ami egy döntéssel kezdődik, hogy megbocsátok az ellenségemnek, szeretem az ellenségemet, de nem úgy szeretem, mint a krisztusi testvéremet, mint a feleségemet, vagy a gyerekeimet, de a krisztusi szeretettel szeretem. *„Ha lehetséges, amennyiben rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete.”*

Olyan csodálatosan reális az Istennek az ígéje. Törekedjünk mindenkivel szemben a békességre, de nem tudunk mindenkivel békességben együtt lenni, de törekednünk kell rá. De vannak olyan emberek, akikkel egyszerűen nem tudunk békességben élni. És végül az ilyen érületű emberekkel szemben azt mondja az apostol, hogy tegyél jót a gonosz emberekkel, mert a gonoszt gonosszal nem lehet legyőzni. A gonosszra csak a krisztusi indulattal érdemes reagálni, ahogyan Jézus tette. Nem olvasott be, hanem szeretettel viszonyult a hozzá közeledőkhöz. És milyen érdekes, hogy amikor Jézus ott van Péternek a hajójában és megtörténik a csodálatos halfogás, akkor Péter maga mondja, hogy „*Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok.*” Milyen nagy dolog az, amikor valakiben a krisztusi indulat ott van. Talán Hudson Taylorról jegyezték azt fel, hogy misszionárius útja során egy folyón kellett átkelnie, és amikor beszállt a csónakba, egy olyan durva emberrel találkozott, aki szinte így belökte a csónakba, és hát a szegény misszionárius majdnem kiesett a hajóból; és hát ugye jött benne is az indulat, hogy hát azért így nem bánhatunk egymással, az Istennek az emberével. És nem olvasott be ennek a nagydarab embernek, hanem krisztusi szeretettel reagált, nem ütött vissza, s nagyon érdekes, hogy leírja azt, hogy eltelt egy kis idő, és ez a nagyon kemény, durva ember megnyílt az evangélium előtt. S akkor adott hálát Hudson Taylor, a misszionárius, hogy Uram, köszönöm, hogy nem ütöttem vissza ennek az embernek, nem reagáltam az ő indulatával, mert akkor lehet, hogy nem tért volna meg ez az ember hozzád.

Kedves testvéreim! Csodásan fogalmaz az énekíró: Elménket, értelmünket lelki sötétség fogta bé, de Szentlelked szívünket tiszta fénnel úgy töltse bé, hogy jót gondoljunk és szóljunk, mert csak téled kell azt várnunk. Azaz, hogyan viszonyuljunk embertársainkhoz, ellenségeinkhez? A krisztusi agapéval. Mit jelent röviden a krisztusi agapé? Jót gondolni, jót szólni és jót tenni. A kigyó okosságával és a galamb szelídségével.

Most pedig egy pár kérdés a Bibliaóra második felében:

1. Az alkalmazott szeretet gyakorlásának mi a két fő területe a mai igében.
2. Mondjunk személyes bizonyosságtételeket arról, amikor a bűnt elutasítottuk, de a bűnöst szerettük.
3. És van-e személyes bizonyosságtételünk arról, amikor a gonoszt jóval tudtuk meggyőzni?

Imádkozzunk!

Drága Urunk, köszönjük, az agapé szeretetet, ami Te magad vagy Jézus! Tölts be bennünket Önmagaddal, a Te drága Lelkeddal, hogy a Te életedet éld a mi emberi kapcsolatainkban is. Könyörgünk a körülöttünk lévő embertársainkért, ellenségeinkért. Könyörülj rajtuk és rajtunk, hogy soha ne győzzön le bennünket a rossz, a gonosz, azáltal, hogy mi az Ő eszközeivel vágunk vissza az ilyen lelkületű embereknek. Uram, hadd lehessünk a Te tanítványaid ebben a mostani világban. Visszük teeléd Urunk a háború áldozatait, az egymással szembe feszülő feleket, ahol annyi sok viszály van, annyi sok ellentét van, de visszük eléd a mi gyülekezeteinket, emberi kapcsolatainkat. Te látod mennyi a rendezetlenség ott Urunk, a családjunkban, de társadalmi szinten is milyen ellentétek feszülnek éppen napjainkban itt a választási finisben. Urunk, tetőled való vezetőkért könyörgünk, akikben a Te lelked, a Te indulatod van, és akik a rájuk bízottakat is tefeléd viszik és nem az ellenkező irányba.

Urunk annak nevében kérünk, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.